

disgiuntivo, *ag.* razdvojen; rastavljen.
disgiunzione, *f.* razdvajanje; rastavljanje.
disgombrare, *v. a. V.* sgombrare.
disgradévole, *ag.* neprijatan, nemio.
disgravare, *v. a. V.* sgravare.
disgràvio (-vi), *m.* smanjivanje poreza.
disgràzia, *f.* nesreća; velika nesreća, nedaća; (perdita del favore) nemilost; *portàr* —, donositi nesreću; *pòrta-disgrazia*, zloslutnik, zlosluta; *per* —, nesrećom, po nesreći; (per caso) slučajno; *per mia* —, kobno po mene; *prèndere in* —, lišiti milosti; *cadere in* —, pasti u nesreću, nemilost; (prov.) *le -e non vèngono mai sole*, jedna nesreća nije nikada sama. || *Sinòn.*: sventura, disastro, calamità, infortunio, infelicità, avversità, disdetta, maledizione, accidente, catàstrofe, sfortuna, malanno.
disgraziatamente, *av.* nesretno, zlosretno, kobno.
disgraziato, nesretan, zlosretan, koban; bijedan, žalostan. || *m.* nesretnik, zlosretnik; nevaljalac.
disgregamento, *m.* rastavljanje.
disgregare (*disgrègo*, -ghi), *v. a.* razdvojiti, rastaviti na sastojke.
disgregazione, *f.* rastava.
disguido, *m.* skretanje; (str. fer.) ispadanje, ispad iz tračnica (šina); ispadanje iz kolosjeka.
disgust-are (*disgusto*), *v. a.* ogaditi, biti gadno, otužno, odvratno; — *qd. da qc.* ogaditi nekome nešto, odvratiti nekoga od nečega. || *arsi*, *v. r.* omrznuti nešto, gaditi se na nešto; (romper la buona armonia) zavaditi se; naljutiti se.
disgusto, *m.* nedostatak volje za jelo, nevoljenje izvjesnih jela; odvratnost, gadenje, gnušanje; nezadovoljstvo; neugodnost; neprijatnost; *provàr* —, gaditi se komu što; *andàr in* —, omrznuti jedan drugomu.
disgustosamente, *av.* gadno, odvratno, gnušno.
disgustoso, *ag.* odvratan, gadan, gnušan.
disiare, *v. a. V.* desiare.
disillabo, *ag. V.* dissillabo.

disilludersi (come *illùdersi*), *v. r.* razočarati se.
disillusione, *ag.* razočaranje, razočaranost
disimparare (come *imparare*), *v. a.* zaboraviti naučeno.
disimpegn-are (come *impegnare*), *v. a.* otkupiti, otkupljivati zalag; (adempire) izvršiti, izvršivati, ispuniti. || *arsi*, *v. r.* osloboditi se; — *bene*, ispuniti dobro svoj zadatak.
disimpegno, *m.* otkup, iskup zaloga; održanje (riječ); oslobodjenje, razrješenje; (fig.) olakšica; (d'incombenze) vršenje, ispunjanje.
disincagliare (*disincàglio*, -gli), *v. a.* otisnuti nasukanu (nasjelu) lađu.
disincàglio (-gli), *m.* otisnuće nasjele lađe.
disinfettante, *m.* sredstvo za raskuživanje, raskuživo; *apparèchio* —, sprava za raskuživanje.
disinfettare (*disinfetto*), *v. a.* očistiti od zaraznog vazduha, raskužiti.
disinfezione e (p. u.) **disinfettazione**, *f.* čišćenje okuženog vazduha, raskuženje, dezinfekcija.
disingann-are, *v. a.* izvući iz zablude; otvoriti oči nekome; uvjeriti o protivnom; obavijestiti. || *arsi*, *v. r.* uvjeriti se o protivnome, odustati od pogrešnoga mišljenja, uvidjeti svoju zabludu, trgnuti se iz zablude.
disinganno, *m.* razočaranje.
disinnamorarsi (*disinnamoro*), *v. r.* odustati od ljubavi.
disinteressare (*disinterèssò*), *v. a.* namiriti, naknaditi štetu, izmiriti (povjerioce).
disinteressato, *ag.* nezainteresiran; nekoristoljubiv; nepristan.
disinterèssè, *m.* nezainteresiranost; nekoristoljublje; nepristanost.
disinventore, *m.* ALF. neobretnik.
disinvòlto, *ag.* slobodan, neusiljen, otvoren.
disinvoltura, *f.* neusiljenost, otvorenost; živahnost; (in cattivo senso) smjelost, drskost, bezobraznost; (sprezzante) prezirnost; posprdnost; (in società) društvena uglađenost; *aver* —, vješto se ponašati u svijetu
disio, *m.* (poët.) V. desio; a ve-